

[Korsgaard.]

ind paa; det eneste, han kom ind paa, var at sige, med den Beskedenhed, der er ham egen, at den Tone, jeg anlagde, ikke er nær saa fin, som den højtærede Finansminister kunde ønske den. Det er meget kedeligt, naar et Parti bliver saa fint, men det maa man jo tage med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Retoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Retoft: Det ærede Medlem Hr. Clausager stillede mig et Spørgsmaal. Jeg skal minde det ærede Medlem om, at jeg stillede ogsaa et Spørgsmaal til det ærede Medlem, da jeg sidst var paa Talerstolen. Jeg spurgte det ærede Medlem, hvorfor man fra Venstres Side i Tide og Utide kritiserer de Skatteforhold, som nu engang er til Stede i Landkommunerne: i særlig Grad stor Skat paa fast Ejendom. Man hævder fra den Side, at der er meget for stor Skat paa fast Ejendom. Venstrekommunerne Landet over ændrer ikke dette Forhold. Man kritiserer de store Indkomster. Nu er det jo saaledes, at der maaske gives enkelte Landkommuner, hvor der overhovedet kun findes Landboere, i hvert Tilfælde paa meget faa nær, men det er selvsagt ikke Tilfældet i langt den største Del af vore Kommuner; der er andre Skatteydere, som har meget store Indkomster. Hvorfor retter man saa ikke Forholdet der? Man har ikke gjort det; man har ikke villet gøre det. Jeg tror, det vilde være mere interessant i denne Diskussion at faa fastslaaet Venstres Stilling paa dette Punkt: hvorfor Kritik og Praksis ikke følges ad, end at forsøge paa at klare det, som det ærede Medlem Hr. Clausager ikke vil fastslaa, og som jeg heller ikke vil fastslaa: hvor stor Gælden maa være.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at han udtrykkeligt har udtalt, at de Konervative ikke vilde være med til at skaffe de 100 Mill. Kr. (*Korsgaard:* Det har jeg ikke sagt, ikke i den Form). Ja, ja, det ærede Medlem har sagt efter Fortrykket:

„Mit Partis Standpunkt er det, at vi i og for sig ikke stiller os afvisende over for at skaffe dem“,
men ikke saaledes, som det er foreslaaet, og senere anviser det ærede Medlem, at man kan gaa til Brugs- og Andelsforeningerne, Arbejdsløshedskasserne og Overformyndieret. Alt det omtalte jeg i min Tale

i Dag, men dog mente det ærede Medlem, at jeg fuldstændig havde forbigaaet, hvad han havde sagt i saa Henseende. Det var det, der gav Anledning til, at jeg udtalte mig om Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, at Socialdemokraterne havde lagt større Byrder paa Kommunerne. Ja, det har de gjort. Men maa jeg spørge: Hvilke Byrder er det, Socialdemokraterne har paalagt, og som Venstre ikke har været med til at stemme for?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg sagde nu ikke Socialdemokraterne, jeg sagde Socialreformen. Det er jo rigtigt nok, at vi har stemt for den; men vi stemte rigtignok for den under det Foregivende fra Ministeriets Side, at den skulde betyde en Besparelse. Ja, jeg skal love for, at den er blevet en Besparelse! Det er disse Forhold, vi nu søger at rette, saaledes at Staten tager større Udgifter paa sig, for den kan lægge sine Skatter paa en bedre Maade, end Kommunerne kan.

Til det ærede Medlem Hr. Retoft skal jeg sige, at jeg er vel vidende om, at der er mange Landkommuner, hvor Venstre har Magten, men hvor man ikke har rettet saa meget paa det, som jeg kunde ønske. Det skal jeg uden Forbehold erkende. Men jeg ved ogsaa, at mange Steder har man forsøgt det, men det er blevet forhindret af Socialdemokrater og Radikale. I den Kommune, jeg bor i, fik vi for $\frac{3}{4}$ Aar siden Forholdene lagt om til det bedre, fik mere lagt over paa Indkomst og taget bort fra fast Ejendom; men det blev kun vedtaget derved, at en fornuftig radikal Husmand hjalp os.

Dernæst vil jeg gerne have at vide, hvis det var muligt at faa det at vide af det ærede Medlem Hr. Retoft, hvad han mener om Udstykningsen i vore Dage. Men vil det ærede Medlem ikke svare, spørger jeg den højtærede Finansminister. Er det ravgalt, hvad jeg har bemærket om den unge Mand med 2 000 Kr. i Lommen, der erhverver sig en Ejendom, paa hvilken der bliver 16 000 Kr. Gæld, og som bliver sat i Ejendomsskyld til 16 000 Kr. — har han saa ikke 100 pCt. Gæld af Skatteværdien? Og er han saa ikke saadan stillet, at han nødvendigvis skal have Understøttelse? Men er det saa ikke Tegn paa, at Landbrugets Vilkaar er for daarligere?